

ГЛАВА Праці

Інформаційна газета Каланчацького району.
Заснована 5 травня 1981 року.

ВІСТІ АГРОПРОМУ

ЗБИРАЮТЬ РИС

СЗГАТ «Життєвий» завжди приділяє особливу увагу вирощуванню рису, лідерів культури, яка має високу ціну. І на цьому році господарство поділо його на площі 440 гектарів, 48 з яких оброблено. Площа урожайність складає 22,2 центнера.

Раніше сподівали високим врожайним цієї крупаної культури ТОВ «Ківа», Сходу, у цьому році рівнини цього товариства вийшли довести, що не забули секрет вирощування. Перші підсумки радують. Площа чекає зайняти 442 гектари, на 200 рис посіяно у зольні, 87 гектара оброблено, з них збрало по 40 центнера.

Почали обробляти / гект. ТОВ м.50-рини ВВКСМ. А місцеві влади посилають

ОЗИМНУ ПОСІЯЛИ

Першими серед господарств району завершили сівбу озимих культур «Хіборон ВАТ «Червоний чабан». Хвіща площа від ними тут наразі - 3100 гектарів, та вперлися в господарстві із цим серйозним заходом в озиминні сівби. На 7 жовтня в районі «Серпа і молота» та «Нових надбачків» до завершення цієї роботи.

Червоночабанці ж ведуть обробку кукурудзи на зерно. З цієї роботи, на яких зосереджується кончатка, збрало урожай з 45, Кожен видас по 40,3 центнера хмиза. Це найвище урожайність на районі.

ПОПЕРЕДУ ЧЕРВОНОЧАБАНЦІ

Серед господарств району найвище продуктивність діїного гурту у «Червоному чабані» - 7,8 кілограма від корови. Порівняв з минулим роком доярки підвищили надой на 700 грамів, а заплем з початку року від корови мають по 2284 кілограми. Інші колективи не в змозі помагатися з підрами.

ПЕСІЙНИЙ ФОНД ПОВІДОМЛЯЄ

35 копійць профінансовано пенсії 230,9 тисяч гривень, що становить 53,5 відсотка необхідної суми.

ГЛАВА Праці

УВАГА!

Розпочалася передплата на 2000-й рік на районну газету «Слава праці».

Вартість передплати на рік для інвалідів Великої Вітчизняної війни - 10 грн.

Для інших індивідуальних передплатників - 14 грн.

Для колективних передплатників - 18 грн.

ВШАНУВАЛИ СТАРІСТЬ

Благосійна вдова «Мисловод», яка була оплощена невдачею до Дня покійних поклало їй у рік. Її вдово оплощено сумою грошей таємно людей, змайже підтримку у новому році.

Всього по району вдова грошової допомоги 217 малозабезпеченим громадянам полого віку та інвалідів на суму 4690 гривень, натуральної допомоги 1251 громадянину (34032 грн.). Підтримала стареньку у складних життєвих ситуаціях, до допомоги надано 33 чоловікам на суму 1360 гривень, а ще й натуральної допомоги тут виділено на суму 1958 гривень. Аудиторів товариства «Мисловод» кожному з 22 пенсіонерів виділило по кілограму вершкового масла. Клубініст комунальний підприємств забезпечив 40 пенсіонера борошном та мисиринним виробом на загальну суму 200 гривень. Клубініст хлібопродуктів виділив 102 пенсіонерам продуктів набору на загальну суму 1414 гривень, а кооператив завод, який стареньким вловилі продукції на 420 гривень.

Коллектив сім'якогосподарів підтримав «Каланчацькі», «Життєвий», «Промінь», «Червоний чабан», «Рисовод», районів та Партизанів Коопу - приділяють увагу всім пенсіонерам видаючи продуктів набору. КОП «Каланчацький» надав шефську допомогу районному будинку ветеранів і 60 кг борошна, 60 кг картоплі, 10 літрів олії. КОП «Червоний Чабан» 34 чоловікам видав м'ясо, крупи на суму 374 грн. КОП «Промінь» видав 60 чоловікам крупи, макаронні верби, хліб на суму 400 гривень. КОП «Рисовод» 13 чоловікам видав по 3 літри олії та по 3 кг рису на суму 214 гривень.

Новоопалівська, Роздолинська, Гвардійська, Червоночабанська сім'яні ради разом із своїми ексцентричними сім'якогосподарів підприємствами проводили святкові концерти, волини, обідні на суму 814 гривень.

Територіальний центр забезпечив 10 підолених одиноким громадянам Близнюк. Та навель в районі з такою хворобою, як заселення на приділяють уваги своїм пенсіонерам: ПМК-108, районне транспортне підприємство, територіально-медичне обслуговування та інші.

О.І. Нових, начальник управління праці та соціального захисту населення.

ЯК ДО ЗИМИ ГОТУЄМОСЬ ?

РОСПОРЯДЖЕННЯМ голови райдержадміністрації створено три робочі групи по об'єктам неоплатності територіально-господарського комплексу до роботи в осенньо-зимовий період 1999-2000 років. Сюди входить група голови райдержадміністрації Рушчаківки В.П., першим заступником голови Салмаківки І.І., та голови районної ради Михайленко В.І. До складу груп увійшли керівники та спеціалісти відділів та управлінь. За кожного трудово завітанням відпоавдіє спеціальні ревізії та господарства, на цих територіях замінюються. Групи приступили до роботи. Першим, очолюєма Рушчаківки В.П., перебуває у Новообласній та Новомажорській сільських районах.

У мажорській заповіді на підтопі над районногосподарського комплексу до землі входить і підготовка господарств, зокрема господарств підтопі. Підприємства Сарики СТОВ «Права», Замішалою літньою ерозією. Обидві фарми привели в порядок, очисив від трави і бур'янів, прибрані виступи, пошкоджені парканні.

Приміщення також чисті, прибрані, мібили. На мажорстварній фермі господарств це відступили закінчені роботи ремонт та обшивка дверей, ремонт покриття в одному з корівників. Ці роботи закінчили через кілька днів і від приміщення до землі підготовлені.

У комплексі від підготовки територіальної частини входить і забезпечення її кормами. Щодо цього господарств, та тут це питання вирішується слабо. На сьогодні тут на умовну голову заготовлено 11,2 центнера кормових одиниць при заданні 24,0. Керівником господарства Майжорки В.Д. заплановано зайнятися заготовкою кормів у інших господарств, зокрема, рисової селами, які сьогодні за повністю не устатковані. Зайняли заготовкою кормових одиниць силосу (т.ч. в цьому є важливість, що територія підтопі цього господарств знайдено парканні без втрач).

Що стосується «Сарики і молотки», то тут керівник відділу І.І.І. У цьому господарстві територіальні приміщення підготовлені, проведено ремонт дво-

рей, помісти і все інше. Худоба розміщена в хороших тепличі сарайки, підготовлено об'єкти заготовки кормів. А що стосується території господарстварній Сарики, то вона першого ерозією не вилічена.

Варку при вквілі покоті зупинили, всі території дуже завітрянні. Ремонт транспортора у приміщенні для утримання бивал на відгоддані відіться у приміщенні, там можливо за очисивати від трави та рештки кормів.

Відповідальні цієї фарми склали в приміщенні, що побудовані у міському інжендерному дворі. А роз до завітрянні в першу чергу від бомбардировки фарми Кульницької Євгенії Антонівни. Від її організаторської здібностей і можливість завітрянні порядки у цьому дворі.

Щодо завітрянні кормів, то тут у поточному році також слабо. Як після зокрема завітрянні завітрянні мінімуму близько 12,5 - 13,0 центнера кормових одиниць на голову. Вирішувати додатково наділлями на кормів і хороших підтопі приміщенні, можна сподіватися, що завітрянні худоби буде теплом і сіном.

І.Бойко, головний зоотехнік управління АЛК.

НЕ ТАК СКРУТА СТРАШНА, ЯК БАЙДУЖІСТЬ

У нашому мінтапелі віддана чекати згоди нагоди чи біли, або продавати стареньку лоскуту шовкани та добра слово, підобати чимось. Але наша районна організація ветеранів, зокрема дванадцять років тому, не має пра до діяти за таким принципом. На її розуму менше слів, як завітрянні пошуванні про людей позитивного впливу, зокрема ветеранів за молодість і змиванням у дусі патріотизму, складності похитні, зберігання історії праці Вітчизни Вітчизни війни і трудову роботу у цьому плані продовжити мусять байки і трудові справи, які працюють у шкільній школі району Новообласній (керівник Рушчаківки В.Д.) та Казанській СШ №1 (Пучавка Л.М.).

Наші ветерани не відмовлялися від трудової ентузіазму, вони поділяють дітям свої утримання і спадкоємності роботи. Підприємство ємоє сподіється це у «Права», «Життєвому», «Сарику і молотку» та зокрема інших підприємств.

Пример, що починають розу нещадно був на потім господарств, сім'я, пенсіонери не отримали спільно зерна, на сім'ю сподіється. Хоча в усіх господарствах зробили для цього нічого. А працівник ВАТ «Червоної чабани», керівник ветеранів, реалізував 80 тонн пенсіонерам Мирного.

Поміч 80 тонн зерна колішнім працівникам Соцдепкого управління Катанчана відділу ВАТ «Катанчанський райгазпром», за що велика дяка керівнику цієї підприємств Євгенію Паулу Платонову.

Завтом же зокрема територіальних підприємств мають не змінювати раді ветеранів. Хочеться також подякувати Майжорки Володимирі Дмитровичу, Керівнику Вітчизни Олександрові, Борзатого Микола Івановичу, Пучавки Олександрові Івановичу, Кривецьким Анастасією Олександрівною, Теркавському Анатолію Миколайовичу, Чепелеву Дмитро Павловичу, Шенку Сергію Володимировичу і усім, усім керівникам, які у цей скрутний час з величезним сподіється до проблем людей покотіт всім.

Г.Соціна, голова президії районної ради ветеранів війни і праці.

У ПОДАРУНОК- «ОСІННЄ ЗОЛОТО»

Усе вільно дні минають, як у Катанчанському Будинку ветеранів відіступили неземним світлом. День паділий позитивного впливу. Люди завітрянні пишались старіями, бо на кожного дитини так ширі слова побачили, праці і праці.

Принішли з вітчизни працівники районного Будинку культури і розмовилим репертуаром, та зокрема радіостанції далими подіями прем'єра Коробочка «Осіннє золото» у виконанні В.Димитриєва, В.Чабана та Л.Кустодієва.

Порядувало й могода завітрянні Катанчана, поміли й солідарним подарунками вільно стареньким виконанні дитини садка «Осіннє» та шкільної №1 під керівництвом Н.Васильєвої. Від тепер дитини зокрема завітрянні і дитини мешканці Будинку ветеранів.

Найбільше радість отримали діти і від солідарності, зокрема і приміщення шкільної підприємств В.Гадюка, та від подарунків, надісланих з АТСТ «Катанчанський».

Того вільно стареньким завітрянні голови райдержадміністрації М.І.Земляк, і працівників районного комітету виборчої по під річку, кандидатура у Президенти України П.Д.Кучма.

Велика дяка усім тим, хто у такий скрутний час не забуває про тітні людей, котрим діти завітрянні світлим.

О.Семанюк, працівник Будинку ветеранів.

БУЛО У СЕЛІ СВЯТО

2 жовтня, 11 години ранку.

До сільського Будинку культури прийшло свято: вбрані в народні панталони, Святодіні наше свято - день подвійного віку.

Свято відкрили сільським головам Роздольненської сільської Ради народних депутатів Костянтин Тетяна Петрик, яка від зброї серця бажала присутнім доброго здоров'я, наснаги, віри в ірощі майбутня.

Побажав сімейного щастя та благополуччя настоятель Село-Преображенської православної церкви села - отець Володимир з надією, що Бог звеселить нас від усіх нещастів.

Віслюва фотографія 30-річної давності нагадала якими ми були молодими, гарними, завзятими. Ми й тепер гарні завдяки мудрості та свідомості.

Вітали нас піснями та танцями учні місцевої школи, ансамбль ветеранів села.

Якими оповідали нагородили розповідь і виконали пісню відомою Ольгою Максимівною Жалал, котру знають і в далекій Канаді за її виконавця. Цявчим було розповідь білоруською Марії Трехмишан та суморською, яку виконала Дуванська Ольга Романівна, українська народна пісня у виконавці також пенсіонерки Юлії Нагорної.

А як зваля гармонію до рук ветеранів війни та праці Зіновію Володимир Петрович - не втримався і Сорочина Содою Попікарівна, Грицько Віра Сидорівна, приспівуючи частими, пішли в танок.

Звершилось свято некримит столів з вином цюгорного врожаю.

Від мене всіх присутніх ветеранів праці від усієї душі дякуємо завідувачі БК, заступнику голови ради ветеранів Геранді Феніці Степанівні, голові профкомітету радгоспу-заводу ім. Перещадки колумни Бірнєт Газані Миколаївні, директору радгоспу Лихолізу Сплекандрі Івановичу, сільському голові Костянтин Тетяні Петрик за увагу до нас, пенсіонерів, за хороше організації свята, бажемо їм добра і наснаги, здоров'я і щастя їх сімей!

Л.Пестушко, пенсіонерка.

ДЕ Є ПІСНЯ- ТАМ Є ЖИТТЯ

Першого жовтня у нашій державі відзначають День людей похилого віку. І цей день зовсім утратив пенсіонерів села Каїрза.

Василь і Ганна, за заслугами отримали ветерана війни і праці. З приїздом до них звернувся голова правління БАТ «Червоний чабан» Дмитро Віктор Анатолійович, а потім передав слово голові ради ветеранів Катерині Вікторі Гавришівні.

Своїм бабусю і дідусю прийшли поздоровити і учні Каїрської початкової школи, надіславши свої вітальні листи.

З ініціативи Гавришівни, впринципі вступили перед присутніми Кошуб Н.П. - директор початкової школи, Маршалю В.О. - бібліотекар, Яценківні М.В. - робітник.

Під звуки гармонію у руках ветерана праці Зайченка П.П. градали Учасники свята пісні своєї юності, молодих літ, а у танок не було завітаних від Зайченків М.П., Підченко Н.І., Червоного П.С.

Від ініціативи сільського райкомітету Сидальничий О.М., Підкошуб М.В. за свідомі приготування страв з продуктів, виділив БАТ «Червоний чабан» і за свідомі сільської ради (голова Шамко С.В.).

Дякувала пенсіонерка організатор свята Мокрицькому Д.В.

Дуже не розходиться пожежон у селіму вір хайра, дола над селом пісню пісню. У міхутому це були прощальні прощання деревлянозаводу. Старість не торкнулася більшого чого, раки не залишили відбитку у душах. Тільки я у гробі, так і в дощенті немає раки. І це добро. Де є пісня, де є люди- там є життя.

В.Маршалю.

ХАЙ ЗДОРОВИТЬСЯ, ВETERАНЕ

Старочки «Життєво добре знають Андрій Андрійович Наушков. Там минуло його наслідки дитинства, юність, там він працював і дорослі. Раки залишили хлопця без батьків. На руках у матері - четверо дітей: два хлопчики і дві дівчинки. Наймолодший сестриня Андрія восьмої б тижня. Звісно, що знати-се хлопця, по селі і думати. Ще при великій злишній для власної, але щастя до нього, але дати, за не умовляв вчитель метро, щоб Андрійко зробив освіту, та стави СМТ не дозволяли.

Працював він у своїй дитині літ пастухом у поміщика. А згодом вже посади біля худоби, яку свого було з півметра від землі, не міг коно й зовсім надіти. Під час колгоспизації хлопця викл трудився нарівні з дорослими.

Згодом злізав счасливий переломі полем його в Цирючинець вийшов на зрочномі-садівницю. І хоч свята була слабенька, та засвоював науку добре. Додому повернувся спеціалістом, працював городником, як рачком у життя нашо урвалася війна.

Від початку її й до кінця пройшли він фронтівими дорослими. Дев'ятьбував солдат в листопаді 1945-го і повернувся в радю господарство, до своєї мирної професії. Під його керівництвом завлашувалися сад, планували виноград, пубдували цех по виробництву вина.

У 1954 році після виходу у світ матеріалах вереснясто пленуму ЦК Компарти як везеріант почали утримувати свеней біли городів, щоб підвищити їх відходки з окремих плантаж.

Після за ліній період, здали державі більше 10 тонн сяменик. Тоді правління господарства й виміщало побіли породу побудувати свенейським, яка і сьогодні на тому ж МСД.

Панько працює і таксіярівна кіросна. Собака фермери опівзаво Андрій Андрійович. Ще до того й після пенсії працював він на посаді завідувача. Хоч і без відпочинку дитини, зате з великим досвідом. Та й організатор він хороши, та керівник, відповідний і до себе, і до підлітків. Тому й робити його посажали, і у керівництво він у посади був. Та роки брали своє, давалося значно воно: ліквітувати, пішло ветеран на заслужений відпочинок. Але недаром згодом вдалося, аж два місяці, коли не поклали працювати в робітосл, де ще трудився чотирьма.

Нині і разом з дружиною Ганною Степанівною поряється по господарству, з хлопцями і любіві з якою прожили 52 роки. Біли нині з сльозами і донька Алла. Викростили, виплювали дідусю з бабусюю онуки, дідатись і багатьох правнуків, немх хай трайю.

А 15 жовтня Андрій Андрійовичу виповниться 85 років. Міжого той ще здоровий, ветеран, сімейного щастя і далекі роки життя.

Г.Бодний.

СОЛДАТОМ У БОЮ, СОЛДАТОМ — У ТРУДІ

У світої, День Незалежності України, ми з Галиною Петрівною Мурай завтали до учасниці Великої Вітчизняної війни Катини Михайлівни Кравиченко. Чотирнадцять років вони працювали разом доправа. Тому з радістю обговорили, промовляли одна одній добрі слова.

— У мене було діємі! Одне щодня, а друга — на фронті — сказала Катина Михайлівна, і обличчя її бачи засвіталося лямкою внутрішній волею, який приростає поєдну. А потім була спода. Від одних світалося її лице, від інших сповілося сні зрадливо сльозами, особливо, коли оставили у пачі діємі і роки Великої Вітчизняної.

В армійські оди дієміна потрапила уже після звільнення Капачака. Зарохувала її у своєрідній кармі, у лосітні. Була там, німак, і сестрою. Перва була параюнок, переносила їх на руках, не відпускаючи, до її ті сили бралися. Моторошно було від глибокої подорожної крові, від смерті, від бою і пера. Сігали ми солдату, сестрині війною, просячи посприяти їх. А вона віддавала їм свою кров. Та найстрашніше було для несподоб дієміна виносити мертвих. А їх було багато, бо істоту ротаціювалося за 3-4 кілометри від передової. Над ними постійно шугали німецькі «юнкер-

оли, сіючи драконова смерть і порокення.

А коли кортисіше на відпочинку, Катина Михайлівна займалася працею. І так працювала вона з госпіталью України, Білорусія, Румунія, Австрія, Угорщина, за 30 кілометрів від Часословенчини аустраля перемогу.

— Я була солдатом і чесно виконувала свій обов'язок, — каже Катина Михайлівна.

А після війни вона теж була солдатом, тільки на трудовому фронті: адеп, праціюни длакою, надосітала і талановитою трудилася і сподівалася. А милою чекали її злочина рубі п'ятеро дітей та чоловік. У той час німак декретили відпустку не було, Пам'ятає, першійшла з роботи, аніма перекітисла пері і народила дачку Галю. Ні сил, ні відпочинку не мала. Світлом були діємі, коли зарохувала вдалого.

Дале випробувалася її в особистому житті. Показала їмка чоловіка свого і сина Ваню. Знайшла у собі сили, твєдїсть душі, зби жати для дітей. Показвала до сьмого часу, щоб дітям не було недостаючих зершин. Щоб усі дорослі були відраїті. І зростає сони матері: не щастя, надірама, аж народна мудрість каже: «Щастя уластріна в'ється, а руками достається». Трудовими руками.

Буває, у світлий день, не збо Катина Михайлівна віддіє її руки при-

клати, бо до діємі приучена, і твєдло переконана збока, що щастя приходите, коли людина повезла себе і інших, коли земля любить і вірить у добро. А ще треба пам'ятати: так як без сонної-то тепла не пагуть дерева, так і без любові і турботи не буває щастя.

А що у мене був щасливий день, — розповідає вона, — коли через сорок років по війні з'айшла мене медаль за бойові заслуги. Вручили її урочисто у Будинку культури, і він щодній радості «Календарської» подарували мені цінний подарунок.

Катина Михайлівна має члєм до військовиків і трудовиків нагород. Вони і далі впадає збока солдатом, і щємі щєміється. Бо бути в строю, навіть хиттєвому, теж нелегко. А вона не сидить без діємі. Мєк веліла город, колодязь, з якого колись піє вулиця брала воду. І за це працює щємі, за щєдість душі працює щємі в люди, любить діємі та сону.

А особливо тепер у всіх на устах президентські вибори, то жодя дучо хотіла б, щоб державно керувала людина, яка понад все ставить діємі, а не партійні прихирости. Дякує ця війни керівачтєву радості, які ніколи про неї не забувають, а ще божа усім календариком, як звичайно лємк пройшла важкими дорогами війни, щоб вона змігла цнувати спємі та злагоду у державі. Здоров'я, терпіння і добробуту.

Ми прощалися з Катинєю Михайлівною Кравиченко, коли уже вечір опустився на село. Легкий зітхєрєш тарваєся їмємі у дворі господаря, розсєсєчи їх пахємі. Ми були під враженням від розмови з хорошою робітницею лєдєною.

А збоку від шлєтєу зєртіля оєкєніє поля, нєбі проєкєчи, щоб їх паєдєше зєрєлі.

Л.Ковшівська,
НА ЗМІНУ:
К.М.Кравиченко у
робитому колі.

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ- ПОСІЯТИ ОЗИМИНУ

НЕМАЄ ЗАРЯД ВІЛЬНИЙ РОБОТИ ДЛЯ ХЛІБОРОБИ, ЯК ЛЮДИ СКАЖУТЬ. І ВСЕ Ж ПОПРИ ВСЕ ПОСІЯТИ ТРЕБА. І У ГОСПОДАРСТВАХ ВИШУКАТИ МОЖЛИВОСТІ, ЩОБ ВІДСІЯТИСЯ. ЛЮДИ ТЕ, ЯК ІДУТЬ СПРАВИ У АЗТІ «КАДАННИЦЬКИЙ», РОЗПОВІДАЄ ГОЛОВНИЙ АГРОНОМ ГОСПОДАРСТВА П.В. ГОМЧАРИК.

- **Романе Володимировичу, як ідуть справи із сіною, особливо коли мушкетери вирощували озимину на наступний рік?**

- Плануємо засіяти 2000 гектарний масив. Сіною навівсім маємо вирощувати не менше 1800 гектарів. Того ж року грунт під озимий ячмінь, якого посіємо 100 гектарів. Таву ж площу засіємо на весняній кормі худобі.

Все покладає насичити у грунт на площі 1700 гектарів. Либи не дашуться нестигна пального, вже й з озимим ячменем упоралися. А то працюємо, заправляємося з зерні. Коли було пального, у полі було 2 тридцятилітні агрегати, 1 - двоосільний і 2 з одною осільною.

Виконувався великий фронт роботи, піднімали щодня підступи, визначали фракції на сіно, вносили прями. Зерні таву уловлюються. Сіно ж три вкрати.

- **У вас три бригади, яка ж з них опорціоувала найкраще?**

- Третя. Тут фактично завершують роботу. Самимно зайняли 1000-гектарну площу. Найбільше з укріплень. Так було динше, що на третій бригаді вирощували найбільше озимини. Цей традиції дотримували і зараз. Очолос бригаду молодий фахівець Кравченко Олександр Валентинович. Тут на сій справляли квітки Анатолій Сергійович Гайнені і Валентина Андрійовича Кравченка. Перший на 4 жо-

вня зловив 315-гектарний масив. Отанює площу, а посією 1000 гектарів, засіяв Валентин Андрійович, досвідчений землероб.

На другій бригаді трудяться Орест Ярославич Куч і Сергій Володимирович Губіло. Вони засіяли 435 гектарів, а плануємо тут мати 600 гектарів озимини.

На першій бригаді досвідчено озимий клондо 400 гектарів. Вони це насичити зерно у грунт на площі 276 гектарів. Тут одні поле засіяв Віталій Петрович Руденко, другі - Василь Дмитрович Удд.

- **Посієні агрегати, здебільше, укріпціювані сіножино. - Їмуть а дощовості довіряємо слідувати за висотою зерна?**

- На третій бригаді озимини працюють Анатолій Анатолійович Кравченко, Олександр Анатолійович Горозані і Андрій Андрійович Тешенко. На другій це роботу довірили Олену Викторовичу Федорову і Сергію Добровольському на першій озимині Сергій Якович, Анатолій Захаров і Василь Михайлович Горозані.

- **Але перш ніж сіяти, треба відстоювати грунт. Це дуже відповідальна робота, а через відсутність пального в великій площі, які стішно потрібні було відстоювати. Як ви з цим справдилися?**

- Того ж року традиційно заподом, аносуюмо у два сльди. Потім

культуємо перед посією. Очолос Михайлович Карлов, Юрій Степанович Тимченко та Андрій Степанович Кайдашів великими боронами БДТ-7 вирощували грунт. Потім культуємо. Все проводили Володимир Некай, Василь Антонівич Голос, Ігор Анатолійович Безуглий, Юрій Іванович Салтин, Геннадій Кравченко, Петро Павлович Владікста Михайло Марса. Так ш фронт для роботи озимини був збільшений.

- **Крім механізаторів, зайняті відстоювати грунт у сіно, зайняті в останній час і інші люди. Користують ви їх роботу.**

- Для того, щоб не упустити ритму і роботи, треба щоб добре працювали усі, хто призначений до сіно. Не працює сіно і ті, хто зайнятий доставкою насичити до агрегатів. Сьогодні насочію працюють Олександр Петрович Кайдашов, Анатолій Васильович Поніду, Геннадій Володимирович Пленішані, Володимир Михайлович Вінницький, Віктор Викторович Федоренко та Юрій Викторович Харченко. А так, як сіно лише проструєним на сіно, це роботу добре виконали аграрії Сергій Михайлович Андрій та досвідчені робітники таву Марія Степанівна Волков, Світлана Вікторівна Краменко на чолі з агрономом-насієником Світланю Сергійовичу Мосово.

- **Романе Володимировичу, до плану важливо господарство ще треба опорцію 200-гектарну площу, астигнемо очасно засіяти нову?**

- Справді, можливо хідяться і більше. Озимини - це наш хліб насичиний. Якби ще й доця триниса на засієній полі. Прочас обиде аграрі, може й нас не менше, щоб засієній озимий клон, розквітлися рослини. Це мрія кожної хлібороба.

- **Хай вкращається ашш наша ашщаслиа на добродіа.**
Іммерію засіяла Л.Кочанюк.

ЕНЕРГОЗБУТ НАГАДУЄ

ПЛАТИТЬ, ЩОБ НЕ СВІТИТИ ОЧИМА

Ми звикли до того, що рахувати потрібно кошту копейку. Добра рахунки, коли ми споживали справно платити за використану електроенергію. Дехто забуває, звикли ми світло даром божим. Воно там і справді дар божий, але не безкоштовний. Прже, що термі каланчиків про це забувають. Хтось мав динильний струм пускати, хтось самовільно підключався, хтось місяцями подорожів і роздами, не розраховується за світло. А жми горе.

Передусім ми нагадуємо нашим найбільшим боржникам - Найбільшу Олександр Володимировичу (вул.Леніна), Зайделю Олександрю з цієї ж вулиці, Михайлку Миколі Яковичу (Брусівської, 4), Біркову Володимир Володимировичу (Сружів), Рівненку Федору Викторовичу. Градний бізнес Казимірані й Дубук Олександр Казимірані з цієї ж вулиці, Братам Гайнівим - Володимир, Василь і Леонід, щоб не сіяти вимету очини, розраховуйтесь за спожиту електроенергію.

ЩЕДРИЙ ПОДАРУНОК

Від імені колективу працівників районної бібліотеки та всіх читачів хоту щиро подякувати Готарю Миколай Володимировичу за те, що подарував нам підписку «Роман-квітні» з 1993 року і до теперішнього часу.

це не тільки щирість і щирість цієї людини, аде це дійсно цінна літературна видання. Тим більш приємно отримати такий цінний подарунок у нас, особливо невільний час, коли люди буди за це замалюються з чогонедуже вклучити копейку.

- Дякуємо вам, Миколай Володимировичу, за щирість і турботу про дуже важливу справу життя нашого селенця.

Н.Федюк

МОЛОДИМ У НАС ДОРОГА. АЛЕ КУДИ?

РОКИМИ десятиліттями чужим раковим фразою про те, що молодим у нас дорога, а їм так знають уже до цього шляху, що коли по-справжньому треба вийти на дорогу, то ми не завжди готові до цього. А тим більше зараз, коли у державі тільки формуються законодавчі бази молодіжної політики, і коли потрібні шукати реальні можливості виховати наші юна.

Молодь — це та категорія людей, яка потребує особливих умов, як майбутні наші держави. Освіта у нашому районі молодих людей відома до 30 років 8,7 тисячі, або 24,5 відсотка від усього населення.

Що цифру назвала заступниця відділу сім'ї і молоді райдержадміністрації С.І.Харченко, актуально не коментуючи стан роботи з молоддю та підготовки її до служби у Збройних Силах України.

Роботу з молоддю сплановано, реальною задачею для виконання наміченої програми роботи, окрім уже названого відділу, ще в декілька органів і культурних, координація своїх дій з центром зайнятості, мерством і т.д.

Заради такої координації з 488 молодих людей, які перебували на обліку у службі зайнятості на початку минулого року 172 чоловіки працювали активно. Цей показник вищий, ніж торік. А це за рахунок тих центрів зайнятості молоді має змогу оволодіти новою професією або перекваліфікуватися за спеціальностями, які користуються попитом. З початку року професійну підготовку пройшли 100 молодих людей, з яких 97 працювали повноцінно за попередньо укладеними договорами.

Спрямовано розвитку трудової активності юнаки та дівчата і відкриті у п'ять школах трудові об'єднання, в яких щорічні табори праці та відпочинку. Крім того, на громадських роботах за укладенням договорів було задіяно 129 учнів, які виконали робіт на суму 2941 грн.

Не секрет, що найбільше притягують закладів проводяться з навчанням молоддю, у тому числі з певної наворотності виховання, повноти дій служби у Збройних

Силах України. З молоддю зустрічаються і працівники райкомсомлету і приватних організацій.

А ті, хто працює, мають змогу проводити саме дозвілля у закладах культури і брати участь у спортивних колективах. Спортивні змагання створені на великих підприємствах та у господарствах. Особливо слід відзначити цілеспрямовану роботу у цьому плані на «Міжбанці» хлібопродуктів, у комунальній, у ТОВ «Продвек», АТЗТ «Колоснаціональний». Спортивні змагання зазвичай проводяться на великих підприємствах та у господарствах. Особливо слід відзначити цілеспрямовану роботу у цьому плані на «Міжбанці» хлібопродуктів, у комунальній, у ТОВ «Продвек», АТЗТ «Колоснаціональний». Спортивні змагання зазвичай проводяться на великих підприємствах та у господарствах.

Спортивний клуб «Едгемас» відкритий дітям та молоді віком від 7 до 20 років. Річного року з доповіддю про заняття там дітей з малозабезпечених сімей і залучаюваних підлітків. У дитячо-юнацькому клубі фізичної підготовки тренується 206 підлітків. Турбота фізичної культури створено у календаричній середній та Маринівській школах.

Помітною молодіжкою оклад аудиторії колективів району. У цьому відношенні найбільше зацікавлені до участі в аматорських колективах залучено 1,5 тис. молодих людей. Найбільше їх у Новоказавському, Радомисльському, Гвардійському, Олександрівському, Новоказавському районських сільських будинках культури (директорки Гаренда В.С., Черникова Н.К., Покращенко С.П., Жулик І.Т., Чепишина М.В.). Останнім часом немало молодіжних заходів проводиться і в Мирному.

В арсеналі молодіжних заходів — урочні у клубі КВК, робота директової служби, урочні проєкти до дня Збройних Сил, виконання демонстрацій «новітніми» у виконавчій «дружині», робота бібліотек, заходи у закладах культури.

Проте в усі часи і тепер є проблемним питанням виховання молодих людей спортивного, націоналістичного і морально-патриотичного характеру. І хоч цілий ряд проєктів розроблено сім'єю з молоді, а в культурних закладах багато їх спонсорів, молоді люди ставлять запит, все ж проблема залишається актуальною.

Звичайно, молоді хочуть жити по-су-

часному і розважатися так. А ми не завжди можемо запропонувати їм, у тому числі і музичні інструменти, нові історичні обладнання. У цьому питанні допоможе безумовно господарство.

Міжтесть молодіжній сім'ї виробовувалася в усі часи, а тепер і погорта. Однією через брак коштів не можемо створити так необхідні служби, які б дозволяли молоді підружжю. Так спостерігається тенденція до збільшення розлучень молодих пар. Та й взагалі у районному бюджеті не передбачено коштів на фінансування заходів щодо реалізації молодіжних програм. Тому немає змоги підтримувати теоретичну і обдаровану молоді, організувати необхідним чином її дозвілля та оздоровлення, забезпечити підготовку праці студентів та учнів спеціалізованих шкіл, проводити патронатне обслуговування молодих вчителів та ін.

Звичайно, і молодіжний рух у нашому районі не відсутній, розгорнуто тих молодіжних організацій, які є навіть в області.

А щодо підготовки юнаків до служби у Збройних Силах України то слід зазначити, що останнім часом на нехватку справ те, що керівники дозвілля підготовки працюють з юнаками погодженням навантаженням. У школах вилучено зброю, тож немає змоги організувати по-справжньому військову підготовку. Та й військово-польові збори для старшотипових стають дедалі формальнішими.

І як молоді, найбільше значної уваги заслуговують в армії і навчати у військових закладах. Не справляючись з системою оздоровлення та фізичної підготовки. Отже, напрацьовується висновок, що тільки б документація, програм на розроблення, доля їх залежатиме від конкретних виконавців. І принаймні, що повноти у ставленні до молоді школах батьків молодих людей на військовій службі і якщо далі бути пасивними спостерігачами, то майбутні наші буде менше приємними.

В обговоренні даної С.І.Харченко взяли участь заступниця відділу культури І.М.Ларіонова та районний військовий комісар Г.Симаренко. Але якщо перший висновок був аргументований, то другий — чисто формальний. І це вже прикро.

Матеріал підготувала
Г.Кришак.

ПАМ'ЯТАЙМО ТЮЮ СЛАВУ

ВПЕРШЕ НИНІШНЬОГО РОКУ НАШІ УКРАЇНСЬКІ КОЗАКИ ВІДЗНАЧАТИМУТЬ СВОЄ СВЯТО. ІСТОРИЧНО ТАК СКЛАЛОСЯ, ЩО САМЕ 14 ЖОВТНЯ, СВЯТО ПОКРОВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ, ВВАЖАЛОСЯ ГОЛОВНИМ СВЯТОМ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА. А ВІДТЕПЕР ЦЕ ЗАТВЕРДЖЕНО УКАЗОМ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ Л.Д.КУЧМІ.

У НАШОМУ РАЙОНІ ВЖЕ БІЛЬШЕ РОКУ ІСНУЄ КОЗАЦЬКЕ ТОВАРИСТВО. ДО ВАШОЇ УВАГИ СЬОГОДНІ ПРОПОНУЄМО ІНТЕРВ'Ю З ОТАМАНОМ КАЛАНЧАЦЬКОГО КУРЕНЯ ВАДИМОМ КУРШПІЛЕМ.

- Лане отамане, як з'явилася ідея створення козацького товариства у Каланчаку?

- Було це завжди триохомом національної ідеї, хотілося зібратися разом і об'єднатися. І шестнадцять років збігалося з козаками Олександрівщини. Саме з їх допомогою і було створено наше товариство 23 травня 1998 року. Вже відбулися частини поєдинків козаки дали у церкві Чернухівська, у Дніві незалежності України. Біля пам'ятного знаку Олександрівщини Сходу нинішнього року вже вперше поєдинки здетали і шістьма ми своїх товаришів тут, у Каланчаку, на жовтій дні нашого щорічного Воїнського зриву Української.

- Сьогодні ж вас темер?

- На сьогодні Каланчацький курінь налічує 24 козаків і 1 везе, зростає. Кош Павлишський отаман. Звичайно, це ще дуже й дуже мало. Але поступово наша група зростає. Вже маємо кандидата, тому очікуємо створення повноцінного у відомстві, щоб найбільш повною мірою повести нашу роботу.

- Лане Вадиме, а, можливо, люди ще не дуже знають, що ж саме означає?

- Я так не вважаю. Це відомо з історії, в про наше товариство ми неодноразово розповідали і в газеті, і по радіо. Мені здається, що люди вже й будувалися, тому, що вони в

своєму житті не зустріли нічого змінюваного. Оце і сьогодні до людини, до історії, навіть до вітчизни.

Він тільки починає, у кожній країні не сорочиться своєю мовою. А у нас напевно спокійно у віні Президентів, що він не надав російській мові статусу державної. Да тако Банко? Чи діло до ми з'являємо з такою самою?

- Так, тут я з вами цілком згоден, це не мачитася цінувати своє. А наступне запитання: чи співпрацюємо ми з іншими козацькими товариствами?

- Це, мабуть, бачили, не ставлять. Мені здається, це тут доречноше поговорити про дружбу як і козацьким Співтовариством Сходу, так і Чортківського куреня. Імне пропозиція прибути на наше запрошення на відкриття Української Автономії Проклятого Царства, на Величчю, вилли уваль у хроматому святі. Залозили Чортківського куреня отамана Василе Шешини на село Півторка, але ми хочемо провести разом із Автономією Проклятого Царства. Да рен, користуючись нагоди, хочу зазначити Вас і усім Східним жати уваль у нашому святі 14 жовтня. Васильєвичів о 9-й годні Золотушину у капітані Воїн Святий Заміт Української, а продекларувати хроніки ходом до пам'ятки першопоселення і там відбуватимуться.

- Каланчацький курінь бере участь у житті всього українського козацтва чи зосередиться на власних, регіональних проблемах?

- Звичайно, ми не можемо жити окремо від всього козацтва. Наші курінь входить до Херсонського козацького Відомства Запорозького. Табля в складових частини козацького відомства. Невдоволення козацького куреня ідути на Балачку козацькому ріді, де обіймали козацького отамана. Зупинилися з українським Українці Іванові Білому.

- Табля, як всіма приєднали, як і в інших організаціях у вас ведеться документація?

- Ах, мабуть, маємо Статут українського козацтва, ведеться книга обліку членів, реєстр козаків, книга наказів, виставлено козацьку грамоту нашого козацького і вказів грамота. Наше товариство зареєстроване і має юридичну ідентифікацію, вже записали печатку і штам для господарського роботи.

- Що Ви вважаєте найбільш важливими благами новозародка?

- Найважливішим пунктом стало відкриття Автономії Царства. Ми бачимо на власні очі, як відкривається наша діяльність і тільки, ми поступово зростає духовна культура просто парадних, навіть дітей.

- І, мабуть, щось вже плануєте на майбутнє, мають перспективи?

- Найближчим перспективам це об'єднання козацького куреня. А на майбутнє як плануємо взяти землю, щоб бути повними у своєму фінансовому становищі. Хочемо придбати односторонню, табля, форму для козаків, державні козацьку атрибутику і символіку ж, зороз для нас, як і для всіх українців українці, повною задоволення участь у проєкційних виборках і може сказати, що ми, козаків, підтримуємо нині діючого Президента Леоніда Даниловича Кучму, який нещодавно зробив для відкриття козацтва.

- Дякую Вам, лане отамане, за життєву розмову. І ще раз відомо з наступними козацьким святом.

Розмову вела Т.Жукова.

ВЕЛИКА РАДА КОЗАКІВ

На початку жовтня це, у Херсоні відбулася Велика рада козаків Херсонського коша (області). Зібралось чимало людей, особливо молоді. Відомо було, що навіть порівняно з минулим роком рід козацький помітно збільшився, хоча з чотирьох куренів делегати не приїхали через похилий вік. Нашу делегацію очолював отаман В.М.Журишкін.

Велика Рада почалася традиційно під звуки козацького маршу внаслідок козацької грамоти, виставили біля нього і

бунука по-чому варту з молотом козаків, озброєних шаблями кінцями. Прислухався державній гімні України, а що внісши імені Херсонського коша. Попли у столицю прочитали молитву.

Прислухався козацької отамані, генерал-корнеті Владімір Нісичу. У своїй доповіді він зазначив, що козацтво на Херсонщині набирало сили, козацьке товариство є вже майже у всіх районах, а загальноу українському козацтві більше 140 тисяч козаків.

Козаків сподівались, що з часом у

нас буде утворена потужна регіональна, отож дозволить бути повноцінним національному Президенту України Л.Д.Кучмі. А козацьким отаманом обрано нинішнього земляка Степана Паруба.

Головним, вращами підтримали Херсонського коша отаман відзначив Херсонський курінь, планує та Олександрівський курінь. Планують двоє шефувати над школою безпритульних дітей, надаючи їм матеріальну допомогу і ведуть відомстві вказую роботу. Вони створили власну економічну базу, добре організовану.

(ЗМІЩЕННЯ НА СТ. 10)

ВЕЛИКА РАДА КОЗАКІВ

(ЗАКРАЩЕНІЙ ПОЧАТОК НА 7 СТОБ)

Спеціальній журі: тож організований та димовитивний, дієв про швидко господарств. А ще козаки Спеціальні відзначили на годині Леона поєдинок за це дивитись з них і знову козаки одержали відзнаки.

Козаки отримали доповідь що про

Безпечно працює, у тому числі й про конкретну діяльність лідера, про старшину сімейного підприємства І.Т.Т.

А потім, після обговорення доповіді, відбулися щирі параміжові обговорення і старшини. Слід зазначити, що атмосфера на раді в додержавних охоронних співпрацівників була

були дані тож зору, але бігали поочередно знову обговорили козаки спілкувалися. Та й у складі старшини відбулися зміни, крім того деякі поступилися своїми місцями більш дієвим, збройним та відданішим особам козакам. Як сказав на завершенні ради отаман: «Дякую всім за участь і зусилля. Час справу робити». І це слова правди. Маємо за діла братися.

С.Васильович, лідер районного козацького товариства

Закон і ми

ЗІРКА НА ПАГОНАХ

Про Василя Уляновича Пугуна у нашій газеті розповідали неодноразово. І це законно. Бо, по-перше, у правоохоронних органах він працює уже 29 років, в основному дільничним інспектором. А це, як ви знаєте, дуже іронічний будинок виснаженого професіонала. А отримав Василь Улянович працювати для держави не хотів, а намагався побільше знати і діяти швидше відповідно ситуації, то це ще один спосіб на його користь. Хоча для порушників то великий мінус. Бо все одно рано чи пізно, а Пугун їх покарає.

Що й казати, надзвичайно швидко у дільничного інспектора німає, та він на це не звик. Улянович це не звичаї і звичаї людей, бо у правоохоронних органах показники просто так не даються, за кожним - конкретна справа і конкретні порушення.

Часто до райвідділу міліції приходять люди і просять, щоб їм чи іншій справі зайнявся саме він, Пугун. Це надзвичайно заспокоює авторитет. Не дарма найвищою посадою його, одного з кращих правоохоронців, нагороджено відзнакою Міністра внутрішніх справ.

А тут ще одна пригода почалася: 30 вересня В.У.Пугун отримав чергову спеціальну записку майора міліції, з чим він щиро погодився: надало копію і базисно йому ще німає півроку роботи на ній борючись з правопорушниками у нашому суспільстві. А ще він собі козаків - наробилим часом (хоча ніт би бути уже на пенсії) задати на збіряться ми злегка!

О.Соловйов, заступник начальника РВ УМВС по роботі з особовим складом.

НА ЗНАМКУ: дільничний інспектор, майор міліції В.У.Пугун.

1 КВІТНЯ - НЕ ЛИШЕ ДЕНЬ СМІХУ

У зв'язку з приєднанням постанови Кабінету Міністрів від 8 лютого 1999 р. «Про скасування постанови Кабінету Міністрів України від 31 березня 1998 р. №647» державний заводний отряд здійснюється виходом до Проєкту провадження державного підприємства «Водоканал» автобусів, автобусів, мікроавтобусів та прилеглих в редакції, зазначеної Кабінетом Міністрів 26 лютого 1999 р.

Тимчасово провадження державного підприємства отряду в поточному році були виконані з врахуванням а саме відзначеної постанови Кабінету Міністрів України. Тому на отряді транспортні засоби державного року випуску, зазначені у п. 3.3 до Проєкту провадження державного підприємства отряду в поточному році необхідно видати на інші цілі з наміром на наступний рік 2000р. При оформленні зазначеного плану на закріплені сторони додано буде зроблено запис «Дійсні до 1 квітня 2001 року». Також, відніти на зазначену категорію транспортних засобів згідно часів в'їзду в країну, також зазначити днівними до 1 квітня 2001 року.

Однак і надалі приликується до адміністративної відповідальності власників транспортних засобів, що не пройшли технічний огляд до певного остаточного поточного року.

В.Савицький, державний інспектор відділення ДАІ РВ УМВС.

Не відзначив до підтримки своєї праці Сергієм Михайловичем Валуцьким та Русланом Володимиром Ривалом, лідером селерайонного комітету Більшості по вулиці Фрунзе, зважаючи що перший німає спеціальних прилеглих повелі ініціативної діяльності, од, німає останній повелі на другий день у місті.

Високою Каланціцького районного суду Валуцький засуджено до 7 років позбавлення волі з порубаннями у зв'язку з тривалою діяльністю судорожливому Каланці, з якого стягнуто 500 гривень на покриття померлого.

Варіантом чужої роки, вкрадено самі

Із залу суду

ВКРАДЕНІ РОКИ

Знову, як доводиться відомості за статистикою. Подібніми татарами варті за роки суду з відбутими покараннями у вкрадено роки коліній послідовності реально відповісти на 5, 4 і 3 роки злочин Каланціса Вуренко Віктора Михайловича, Євгенія Степановича Андрійовича і Татаришкі Юрія Петровича (роз'яслює суд).

Із зазначеної єдиності звинувачення у вкрадено роки Сергієву мігало бути вартістю вкрадено тричі татара з МТО

ТОВ «Першотравень», залучивши до співпраці традиційні цілі фарми. А різно чергові підприємства віддали своїми друзями, знову зупинили тричі татара.

Методом об'єктивним - злочин, злочин, розробили, провадили, послідовності приїшли. Аналогічно вкрадено здійснювати злочин і торк, злочини діяльність ТОВ «Вільшотар».

Нарешті Сергієв, злочинний фарм, П.Друбах, злочин Каланціцького районного суду.

Ювілейні заходи в Україні та за кордоном

ПІСНЯ - ТО ЇЇ ЛЮБОВ, ЇЇ ЖИТТЯ

ШІСТДЕСЯТ років тому, коли була молодина, робочею поплало повернувшись з війни та Батьків країна наша, коли приходила і годилась мати в себе останні талії дні, куди-то доважилось село ішла жінка, ішла до скарби, іти народити і вти дитину. Та не так старшок, як гадали. Натеперні діти не даю мамі діяти до вісім прожитими, вирішили пожити собі право на життя, село була люба. Та 10 жовтня 1939 року у селі Опанів Рівненської області народилася дівчина Ліда.

Мабуть, з першими словами матеріального життя прийшла до матеріальності Ліди любов до неї. Бо сільські діти з тих років, що, як мрія собі самі мати. А далі... вієна. На повороті до району Батьків-Романів Степанів, на зліва трієна Ліда вартувати в своїй дитині пам'яті дороге загубило обличчя. Там і так сльози, як далі бачити і сестри ретували її життя, коли бомбили авіація. А в 1947 році отримати у Жолтоскоп дитини Будинку. Відразу маленьке восьмилітнє дитя взяла на свої плечі організація культурно-масової роботи. Проводила концерти, вечори, організувала свята, поодороженки. Після дитини п'ятеро року хворіла на тиф, і до сих пор пам'ятає дітей, з яких по-

жила у тифі, і вихід з нього відмовилина сестра.

З тифом і вперше вийшла, загарування хоростер Ліди Романівни Кошчиєвської.

кої Саша провела шість у життя, знайшла свою дорогу, по якій ось уже 50 років несе любов до пісні. Бо пісня - то життя, то її кохання.

Мабуть, тому що відважати себе всю до останку своєї улюбленої справи, по справжньому була закохана у пісню, іні складно її обійняти життя. Але щодня мала ще двох донечок, яких любить до нестями, про яких може говорити і говорити. Олена і Алла також обожують свою матуся, досвідчений її в усюму. Так і говорить Ліда Романівна: «У моєму житті є дві радощі - діти і пісня».

Після закінчення Кіровоградської музичної школи прийшла вона у різні сільські, аби підіти у районі культурно-масової роботи. Грали на баяні, співали, декламували вірші, читали гуморески, організували концерти, вечори відпочинку, ходила з учасницями самодіяльності на ансамблівні ділянки колгоспу. За свою

роботу одержувала 40 таліїв і була дуже задоволена. А далі доля звела її до Криму. Не грим працювала і не мучилась, та ось ж потрапила до різного краю виплилася пильником, тому її повернулася у Віду дитини.

Всі ці роки вела Ліда Романівна активний спосіб життя. Здавалось б, уже мовно і пережити, і вті розв'язати односторонньому відпочинку для того життя на дні неї. Ліда Романівна - активна учасниця художньої самодіяльності «Жолтоскопської Будинку культури, хору «Ветеран». А три з п'яти років тому організувала і стала керівником уже відомого ансамблю народної пісні «Тещі та свекруки». Її інтимна любов до роботи номер районної газети, бо вона ще й активний громадський діяльник. Так і в мене - Ліда Романівна Кошчиєвська - жінка, яка, співачка, яка мене гарний хоростер одарила своєю, найбільше до мучило мене і до нестями закохана у пісню. Особливо першого хворіла пісня на свою матірину, які народилася і востанок почитати переживати. Свої радощі з найлюбішими і матірину.

«... І ось! Бог мого к себе повернув».

Посадити світ і відомити

світ.

Свої діти і востанок чийсь по-нові любили.

Читав і востанок мене музика життя і Дієна Ліди Романівни. У свої теплі останні дні довго-довго подорожувати Вас з 90-річчями востанок і від широго серця побачити в Вас шість, дорозити і шість Ваші мати і шість музичні і у Вашому дімі, так і на зліва району на зарубіжних ділянках. Щоб не одираз ще востанок наша районна газета з Вашими розповідями про події і в нас і преси. Хай буда і востанок хоростер криком Вашої дитини, а які Ваші плечуть лише від радощі і щастя.

Хай Бог одаровує і шість днів. Завжди до 100 років життя кохати. Хай все надобор і лише мимолетно, і шість не стелось у життя - одомовити!»

З повагою колективна СВІ «Жовтископ».

ЗАКОХАНА В ПІСНЮ

Всі роки-літ мій мати Романівно, яку прозивали Батьком в житті в мене було, Але ти з мене жила.

Бо ти закохана у пісню з дитинства. Все тебе приходило. Ти відбави життя для мні, Так що сонце не забавило...

Вона ще сніг в коханнях! Любі зробила ти і в мене. Чий і свекрука, справді люба. Таби цюжало не забавило.

Сльози, коли тобі всі злічати. Дорозити і добри всі сподоби літ. Якщо ж не спави, то-лічати-Заборою, щастя без обид.

П.Сивак.

Життя - незвідані дорози, які проходять кожен з нас.

Незвідані вони були і в житті Ліди Романівни Кошчиєвської. Всього було і радощі і горе. Але ця хоростер, незвідані жіночка жила повсякденним життям, бо завжди дружила з пісню, музикою. Імени вона жила, і втіла. Вона завжди серед людей, завжди на сцені. Її чудовий талант від власної школи-наміт одержавує спускати.

Написані нею пісні (і слова, і музика Л.Р.) не раз викликали сльози ветеранів війни і праці, викликали сподоби і сподоби на віках очей. Умі Ліди Романівни організувати колектив таке небадуже до пісні людей, працювати з ними, підібрати адекватний репертуар. То ж не менше, наша дороза Ліди Романівно, яку дорозились і ще сподобиє багато років.

ПАМ'ЯТАЄМО

Два роки світлої пам'яті
Лілій Степанівні ВЛАСЕНКО

(11.07.1952 -
14.10.1997рр.)

Про баб мамочко, якщо
вгадаєш тобі
смулку коли че-
брать. Тільки ти у
мене була найрід-
нішою, любля-
чок, найдобри-
шою серед лю-
дей. Хай серце
твоє зупинилося
мигцем, нехай
перачила твоя
раптово кончина
ух-но тількию і
співаче світла, але
бале рятують із грудей-але ти
живи! Живи у нашій вічній пам'яті, вічній і неспрошній
доброті.

Син Геннадій, невістка Ірма, внук Вадимчик.

Два ть дні світлої і пркої пам'яті
Миколи Андрійовича ХАРЧЕНКА

Висловлюємо щирі подяки колективу і керівництву
карсолової фабрики рефінерулу «Канейство»,
ТМХ-11, знайомим, сусідам, усім, хто розділив з
нами таке горе-смерть дорогої людини, підтримав мо-
рально і матеріально у цей важкий час.

Син Хорченко / Дачка.

Річниця світлої і пркої пам'яті
Валентини Костянтинівни НАВОДНІЧОЇ

Раптово твоя
смерть, зустріла
дорого. Біля спо-
нуло наш серця,
Прок і воєно. А ці
одні рік ми мо-
ли б радні нашо-
му спікуванню. На
вийшла.

Сповай з ма-
ром, рідна. Нехай
душа твоя правед-
на знайде спокій.
Црство тобі небо-
се, земля пухом.
Любімо, пам'ята-
мо, любово сумуємо.

Сестра, пам'ятай зі своєю світлото.

Сьогодні менше 15 років, як даростало битися серце
нашого найдорожчого чоловічка, батька і дідуся

Дмитра Герасимовича
БІЛОБРОВА

Не стало тебе, і ми довго не змогли і порозуміти. Рік як
розрайовуємо, а біль утрати не вмигає. Після тебе ми

доброту, увагу і лю-
бов до дітей, до
друзь. Наша пам'я-
ть про тебе буде
вічною. У цей скор-
ботний для нас
день хай повілуть
тебе доми, знайомі
робити тільки сло-
вом. Спи спокійно,
хай земля тобі,
наш рідний, буде
пухом.

Дружина, діти,
сестри.

Проходять дні,
свідчаються у
місяці, роки. Життя
продовжується.
Але не для нас,
наш рідні.

12 років уже
минуло з дня смерті

Ольги Опанасів-
ни ГРИШКО.

Завжди найбільш
всього 6 років, пе-
режила свою дружи-
ну.

Григорій Іванови-
ч ГРИШКО.

Не зміг сам запо-
шатися на цьому
світлі, не витримав
любові серця роз-
пум.

І ще два десяти-
ліття, як найбільш
на смерть забачка
від нас із сина.

Анатолій Григо-
рович ГРИШКО.

Ваша душа вже
дично в Божех ру-
ках, а в наших до-
вичі скорбота і
тута...

Сестри, дітки,
діти, внуки і
племінники.

ВІТАЄМО!

Відбув святі райдержадмінстрації щиро вітати вчителів-старшокласників сіль Дня народження у школі:

ЯКУШЕНКО Івну Михайлівну, вчительку Каланцівської середньої школи;

НІКОФОРОВУ Анну Павлівну, вчительку Олександрівської середньої школи;

САМОЙЛОВУ Валентину Володимирівну, заступника директора з навчальної роботи Видимської СШ.
Поздравляем вас со святым днем!

И в чудесный миг обидел
Мы желаем вам большого счастья

Добраго здоровья, светлых днів!

Ангели «Тещі та свекрухи» щиро поздравляють з днем народження свого керівника

**Лідію Романівну
КИШИНЕВСЬКУ**

Ганяць ІО:
Хай тобі хай Баби буде самотнім,
Здоров'я, мби тоді зриват.
Хай доля буде легким ділом,
Хай ти ще цю радість літ.
Хай буде все і серце і порадити
Добрих Вам, щастя і достатку.

Любу матусю,

**Лідію Романівну
КИШИНЕВСЬКУ**

з ювілейним днем народження!
60-річчям, вітати донька Лена та

внучка Володимир. Ми бажаємо тобі здоров'я, наснаги, завітати гарної праці.
На терезі уже 80.
Но сербачи наш не стареєш
Будь прорадою, завжди мислю,
Людям завжди хочи бути душою.

Рідну матусю

**Лідію Романівну
КИШИНЕВСЬКУ**

З ювілею, 60-річчям, подорожувати донька Алла та внучка Олександр. Будь щасливий, здоровий тобі, багаторіччя та щастя.

Пусть дни летят, приоблет годы,
Ты не старей, мачура, никогда,
Пусть каждый день счастливым будет,
А это уходишь далеко и навсегда.

Любимую сестричку

**Лідію Романівну
КИШИНЕВСЬКУ**

з ювілейним днем, 60-літнім, поздравляють брат в Одесі Кишинівський Злурад Федорович

Сестричка рідная, здоровья тебе,
Счастья, радости,
Пусть смеется тебе улыбаются,
Пусть счастья будет полон дом,
Серебряно твою путь не стареешь
И пусть твоя льнется солотером

Свою сестру

**Лідію Романівну
КИШИНЕВСЬКУ**

з ювілеєм, 60-річчям, вітати внучка Марія. Нехай Володимир дасть здоров'я, і друзі подарують багато щастя. Коли завжди, щоб не відступали, не буде образи-щоб не зникати. У житті-тільки нехай не буде ні смуту, ні бід.
Без бід, без сльоз, без мстотод
Поздравте тебе со старостью
Пускай и будет сортит бабаи
Для счастья, света, радости.

Нашим однокласницям, ученицею 10 класу Видимської середньої школи, исполняется 16 лет!

ЛІВНЕНКО Сергійю - 5 октября
АВЕРІАНДРЕВУ Александрю - 9 октября

Мы не жалеючи поздравляем, уважаем, любим и желаем
Счастливы, радостны днів,
Здоровья, успехов, добрых друзей,
Желаем улыбок без дурости в глаза!

Счастливы в жизни, успешны в делах.

**Аллу Семеновну
НЕУПКОБОВУ**

з Красного Чабана поздравляють с юбилеем (12 октября)

Не жаль тебе, жми счастливым,
Чтоб добродиле много в жизни
«Как это женщина красивая
И бесконечно молодая»
Чтоб ветер в беду не забрался,
Чтоб места не было бедности
И чтоб никто не обиделся,
Который год иблет тебе.

Счастья.

Коллектив бухгалтерії БАТ «Червоної чабани» вітати з ювілеєм (12 жовтня)

**Аллу Семеновну
НЕУПКОБОВУ**

У цей день і на багатьох роки зможете щастя, здоров'я і ідеї професійної. Хай тобі не старости самоти,
Хай же щастя працює завжди.
Хай ти ще цю радість літ,
Мудрий досвід у кожному дні.
Хай ти ще не зустрінеш в дорозі
Тоді завжди матимеш везіння.

ПРОДАМ:

Металевий розбірний гараж. Півночервока, 82, м.З. Алеса.

Теренівське, «червоного діля» №442, 1989 р.р. Тел. 2-12-33, 2-25-43.

Будинки, вул.Кітоського, 33.

Автомобіль ГАЗ-69 А з «Містечком». Вул.Львівська, 37.

«Мороз» 2140», 84 р.р. у вст. вул.Каланці, 63. Тел. 2-21-47.

Автомобіль ВАЗ-2107 в хорошому стані. Тел. 2-12-00.

Средньомоторного 3-коштовий моторчик. Пед. Садовського, 1. Об'єднаний ул. Кривий, 29. Тел. 2-28-30.

Продам складський навіс. Півночервока, 75.

Принято заявки на розробку технічної мужської і дитячої одяжки, на переробку старої одяжки. Стягати технікоскоп. Салески для коментарів в частині днів (заз. отримати) в гараж. Ул. Кружкої, 32. Леня.

ДО ВІДОМА ЖИТЕЛІВ РАЙОНУ!

На паливному складі смт.Марна у наявності в аугілля для громадлі, яким надана субсидія на таорні палива.

Драїчки по телефону 2-17-62.

Засновник:
района державна
адміністрація,
района рада
народних депутатів,
територіальні колектив
редації.

Регістраційне
свідчення КО №38
Газета виходить
у суботу.
Наша адреса:
326318, смт.Каланці,
вул.Півночервока, 10.

Телефони:
редактора 2-17-60,
завідуючого відділами
2-18-86,
буліо - 2-12-00
бухгалтерів
2-13-38.

Формат А-4
1,6 друкований аркуш.
Друк офсетний
Тираж 2100.
Зам. 3288,
Індикс 68902
Редактор Г.Бришак.

Газета набрана і зверстана у комп'ютерному центрі редакції газети «Слава праці» Віддруковано в Новокаховській місській державній друкарні, вул. Фабрична, 3.